

[1969 மார்ச் 18]

ஆராய்ச்சி நடத்துவதும் கோவில்பட்டி, கன்னியாகுமரி, அம்பாசமுத்திரம், கொடைக்கானல் ஆகிய இடங்களில் இயங்கும் பல்வேறு ஆய்வுக்கூடங்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பது ஆகிய வேலைகள் இத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளன. 1969-70-ல் தேர்ந்தெடுத்த நான்கு கலைப்பிரிவுகளுக்கு மட்டும் பட்ட மேற்படிப்புப் பாடத் திட்டத்தைத் தொடங்க உத்தேசித்துள்ளதை அமூல் படுத்துவதன் மூலம் மதுரை வேளாண்மை கல்லூரியின் தரம் மேல் பட்டப்படிப்பு கல்வி நிறுவனமாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியை மண்டல மைய நிலையமாக மட்டும் அதனை அங்கீகரிப்பதோடல்லாமல், ஆராய்ச்சித் துறையிலும், மேல்நிலைக் கல்வியிலும் அதனை வளர்ச்சி பெறச்செய்வதே அரசின் கருத்தாகும்.

1968-69-ல் இருந்து கோவை வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆய்வுக்கூடத்தில் பொதுப்பணித்துறையில் பணிபுரியும் பொறியாளர்களுக்கு வேளாண்மை முறைகள் பற்றிய புதியதோர் பாடத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இணைப்பு 2.

மாணியக் கோரிக்கை—17—மீனளம்

கொள்கை விளக்க குறிப்பு

தமிழ் நாட்டில் மீனள வளர்ச்சி.

நீண்ட கடற்கரையையும் பலப்பல நீர்த்தேக்கங்களையும் எரிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள தமிழ்நாட்டு மீன் வளமும் கடல் மீன் வளமும் கொண்டு திகழ்கிறது. நமது உள்நாட்டுமக்கக் கொகையில் ஒரு பகுதியினர் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாக இத்தொழிலையே நம்பியுள்ளனர். இவர்களின் பொருளாதார, சமூக நிலையை மேம்படுத்தக் கல்வி-சமூக-பொருளாதார, நலத் திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. மீனள வளர்ச்சியில் இதுவரையில் எல்லா வகையாலும் முயற்சி மேற்கொண்ட மீனளத் துறையின் தொழில் நுட்ப உதவியின்கீழ் மீனள வளர்ச்சி படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இத்தொழிலுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. கரை சேரும் வசதிகளும் தங்கும் வசதிகளும் செய்யப்பட்டு, மீனள வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் ஆக்கம் அளிக்கப்படும். எதிர்கால மேம்பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகள் மீனள வளர்ச்சியில் சிறப்பான பங்கேற்க வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு அரசு விரும்புகிறது. இந்த நோக்குடன், தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் அளிக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. மீன்பிடி படகுகளைக் கட்டுதல், படகுகள், கருவிகள் இவற்றைப் பேணுதல், மீன் உற்பத்தி செய்தல், அவற்றைப் பதனப்படுத்துதல், சேமித்து வைத்தல், பப்பிகளில் அடைத்தல், விற்பனை செய்தல், வழங்குதல், ஏற்றுமதி செய்தல் ஆகிய துறைகளில் தனியார் துறையும் கூட்டுறவுத் துறையும் அதிக அளவு பங்கு கொள்ளவேண்டிய தருணம் இதுவே.

2. தமிழ்நாட்டிலுள்ள சென்னை மாநகர் உட்பட்ட பதினென்கு மாவட்டங்களில் ஏழு மாவட்டங்கள் கடற் பகுதிகளைக் கொண்டனவாகும். இவை வங்காள விரிகுடா, இந்து பெருங் கடல், அரபிக்கடல் ஆகியவற்றை எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளன. இங்கு ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கடற்கரையுள்ளது. 7,90,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள உள்நாட்டு நீர் நிலைகளும் உள்ளன. இந்த உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில், பெரிய நீர்த்தேக்கங்களும், பாசன எரிகளும், பிற கிராம எரிகளும் அடங்கும். இவற்றில் ஆண்டு ஒன்றுக்குச் சுமார் 1,16,000 டன் மீன் உற்பத்தி செய்யலாம். கடல் மீன் பிடிக்கும் பணி ஓரளவுக்கு மட்டும் நாட்டுப் படகுகள் மூலமும் சிறு இயந்திரப் படகுகள் மூலமும் செய்யப்பட்டு வந்த போதிலும் ஆண் டொன்றுக்குச் சுமார் 2,05,000 டன் கிடைக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள

1969 மார்ச் 18]

3,50,000 மீனவர்கள் 463 உள்நாட்டுக் கிராமங்களிலும் 308 கடலோரக் கிராமங்களிலும் பரவியுள்ளனர். பெரும்பாலான மீனவர்கள் நாட்டுப் படகுகள், கட்டு மரங்கள் போன்ற படகுகளையே இன்னும் பயன் படுத்தி வருகின்றனர். அவற்றில் 32,000 கட்டு மரங்களும் நாட்டுப் படகுகளும் பயனிலுள்ளன. விசைப் படகுகள் பரவலாகப் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1968 டிசம்பர் வரையில் 718 விசைப் படகுகள் மீனவர்களுக்கு இத்தகையதால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தில் 44,000 டன் மீன் கடலிலிருந்து பிடிபட்டிருக்க இப்போது ஆண்டொன்றுக்குப் பிடிபடும் மீன் அளவு 2,05,000 டன் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளதற்கு இதுவே முக்கிய காரணமாகும்.

3. மொத்தம் ரூ. 362.91 லட்சம் செலவில் நிறைவேற்றப்பட்ட முதல் மூன்று திட்டங்கள், மீன்பிடி விசைப் படகுகளை பயனுக்குக் கொண்டு வருதல், புது முறைகளைப் பயன் படுத்தல், மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி யளித்தல் ஆகிய குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றின. கரை சேரும் வசதிகள் ஏற்படுத்தக் கடலூரிலும் நாகப்பட்டினத்திலும் இரண்டு மீன்பிடி துறை முகங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. அதே சமயத்தில் மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் பெரும்பாலான கரை சேரும் இடங்கள் பனிக்கட்டி இயந்திரம் குளிர்ப்பதன அறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 14 பனிக்கட்டி இயந்திரங்களும் உறைபனி அறைகளும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில், இம் மாநிலத்திலேயே முதன் முறையாக மீன்களை டப்பிகளில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. விரைவுத் திட்டத் தின் கீழ், கடற்கரைப் பகுதியில் மேலும் பனிக்கட்டி இயந்திரங்கள் இரண்டு மீனை உறையவைக்கும் சிறிய அளவு இயந்திரங்கள் எட்டும் அமைக்கப்பட்டன. இந்த எட்டு இயந்திரங்களில் மூன்று கடற்கரைப் பகுதியிலும் ஐந்து பொறிகள் உள்நாட்டு நீர்த் தேக்கங்கள், அங்காடிகளிலும் நிறுவப்பட்டன. விரைவுத் திட்டத்தின் கீழ், நைலாஸ் நூலை, எல்லா நாட்டுப் படகுகளுக்கும் வழங்குதல், சாலைகள் அமைத்தல், மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல் போன்ற பல திட்டங்களும், மீன் உற்பத்தியை முனைப்பாகப் பெருக்கும் நோக்கத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதற்குச் செய்த செலவு ரூ. 28.44 லட்சம் ஆகும்.

4. தொடர்ந்த இரண்டு ஆண்டுத் திட்டங்களிலும் (1966-67, 1967-68) மீனை வளர்ச்சிக்காக முறையே ரூ. 127.51 லட்சமும் (மத்திய உதவி பெறும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 125.26 லட்சமும், மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 2.25 லட்சமும்), ரூ. 135.73 லட்சமும் (மத்திய உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 131.40 லட்சமும் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 4.33. லட்சமும்) செலவிடப்பட்டன. இவற்றில், விசைப் படகுகள் தயாரிப்பிற்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது. மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 281 படகுகள் கட்டப்பட்டன. ஆண்டுத் திட்டத்தில் (1968-69), 165 படகுகளைக் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1968-69 க்கான திட்டச் செலவு மொத்தம் ரூ. 112.20 லட்சம். (மத்திய உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 102.67 லட்சமும் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 9.53 லட்சமும்.) இக்கால அளவில் முட்டத்தில் பனிக்கட்டி இயந்திரம் ஒன்றும் என்னுரூரில் பனி உறை இயந்திரம் ஒன்றும் நிறுவப்பட்டன. மீன் பதப்படுத்தும் ஆறு தளங்களில் சிறு அளவு பனிக்கட்டி இயந்திரங்களை நிறுவும் பணியும், கன்னியாகுமரியிலும் இடிந்தகரையிலும் ஐந்து டன் பனிக்கட்டி இயந்திரங்கள் இரண்டினை நிறுவும் பணியும். தூத்துக்குடியில் மேற்கொண்டும் ஓர்பனி உறை இயந்திரத்தை நிறுவும் பணியும், பல நிலைகளில் நிறைவேறி வருகின்றன.

5. இம்மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய பனிக்கட்டி இயந்திரம், பனி உறைப் பிரிவு மண்டபத்தில் நிறுவப்பட்டு வருகிறது. 15 டன் பனிக்கட்டி உற்பத்தித்திறனும் 8 முதல் 10 டன் வரையில் மீன்களை உறையவைக்கும் திறனும் உறையவைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களைப் பாதுகாக்கும் திறனும் 60-70 டன் பனிக்கட்டி சேமிப்பு அறை வசதியும் 50 டன் குளிர்ப்பதன அறை வசதியும் இதில் அடங்கியுள்ளது. நார்வே நாட்டு நிறுவனம் நன் கொடையாக அளித்த இயந்திரத்துடன் இது செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

[1969 மார்ச் 18]

6. பிடிப்பட்ட மீன்களைக் கரை சேர்க்கும் வசதிகளையும் படகுகள் தங்கும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்துவதைப் பொறுத்த வரையில், 1968-69-ல் எய்தப் பட்ட பெரிய சாதனையாதெனில், சென்னையில் ரூ. 388.00 லட்சம் செலவில் பெரியமீன்பிடித் துறைமுகத்தைக் கட்டுவதற்கான திட்டத்திற்கும் தூத்துக்குடியில் ரூ. 203.00 லட்சம் செலவில் பெரிய மீன்பிடித் துறைமுகத்தைக் கட்டுவதற்கான திட்டத்திற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதுதான். சென்னையில் மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்டும் பணி, சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்பு கழகத்திடமும். தூத்துக்குடியில் துறைமுகம் கட்டும் பணி அரசாங்கப் பொதுப் பணித்துறையிடமும், ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் முறையே மத்தியத் திட்டத்தின் கீழும் மத்திய அரசு ஆதரவுத் திட்டத்தின்கீழும் நிறைவேற்றப்படும். இத்துறைமுகங்களுக்கான செலவை மத்திய அரசு ஏற்கும். மண்டபத்தில் ரூ. 10.96 லட்சம் செலவில் ஒரு தோணித்துறை முகமும் ராமேஸ்வரத்தில் ரூ. 9.90 லட்சம் செலவில் ஒரு தோணித் துறைமுகமும் கட்டுவதற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பணி, பொதுப் பணித்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறைமுகங்களும் தோணித் துறைகளும் மீனவர்களின் பயனுக்கு இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளில் கிடைக்கும். தயாரிப்பு வகை இயந்திரங்கள், எலம் போடு வதற்கான கூடம், சிப்ரஞ்செய்யும் மண்டபம், செப்பன்டும் பணிக்களரிகள் முதலியவற்றைக் கொண்டுள்ள பெரிய துறைமுகங்கள், 'இத்தொழிலின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளைப் நிறைவு செய்வதுடன் அந்நியச் செலாவணி ஈட்டும் வகையில் ஏற்றுமதி வாணிகத்தை உயர்த்தும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம்மாதிலத்தில முதல் முறையாக 1968-69-ல் எண்ணூரிலுள்ள தொழிற்சாலையில் மீன் உறைய வைக்கப்பட்டது. 1968 ஜூலை மாதத்திலிருந்து டிசம்பர் வரையில் 170 டன் கடல் இருல்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இதனால் ரூ. 35.00 லட்சம் அந்நியச் செலாவணி கிட்டியது.

7. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மீனை வளர்ச்சிக்காக சுமார் 20 கோடி ரூபாய் செலவிடத்திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதில் முதற் படியாக முதல் ஆண்டில் மத்திய உதவி பெறும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற ரூ. 129.94 லட்சமும் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களினதீழ் தூத்துக்குடி, ராமேஸ்வரம், மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் மீன்பிடித் துறைமுகங்களையும் தோணித் துறைகளையும் அமைக்க ரூ. 48.87 லட்சமும் செலவிடப்படும். மத்தியத் திட்டங்களினதீழ் முதலாண்டில் ராயபுரம் மீன்பிடித் துறைமுகத்திற்காகச் சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம் ரூ. 50.00 லட்சம் செலவிடவிருக்கிறது. 1970-ல் விசைப் படகுகள் திட்டத்திற்கு ரூ. 90 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடி, ராமேஸ்வரம் மண்டபம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் தோணித் துறைகளுக்காகவும் ஆழ்கடல் மீன்பிடி வேலைத் திட்டத்திற்காகவும் ரூ. 62.37 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

8. 1969-70-ம் ஆண்டுத் திட்டத்தின்கீழ், கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:—

(1) விசைப்படகுகளைக் கட்டுவதும் அவற்றை வழங்குவதும்.

இரண்டாம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீன்பிடி விசைப் படகுகள் திட்டம், தொடர்சியான எல்லாத் திட்டங்களிலும் மீனை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கியத் திட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக திட்டச் செலவில் சுமார் 75 சத வீதம் முதலீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. 1968 டிசம்பர் வரையில் 718 படகுகள் குறைந்த விலையில் மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. நான்காவது திட்டத்தில் 1,000 படகுகள் கட்டவேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப் பட்டிருக்க 1969-70-ல் 175 படகுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இதற்கு ரூ. 90.00 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த 175 படகுகளில் எட்டு படகுகள் (36* 43*) நடுத்தர அளவுள்ளவைகள். பெரிய படகுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் செலவாகும். இவற்றை மீன்பிடித் தொழிலில் ஆர்வமுள்ள தனிப்பட்ட தொழில் முனைவர்களுக்கு முழு விலையில் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 32 அடிவரை நீளமுள்ள 167 விசைப் படகுகள், வாடகைக் கொள்முதல் அடிப்படையில்

1969 மார்ச் 18]

மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இவையன்றி, சென்னை மீனவர் கூட்டுறவுக் கழகம், சென்னையில் ஐம்பது மீன்பிடி விசைப் படகுகள் இயக்கும் திட்டத்திற்கு வேளாண்மை மறு நிதி ஒதுக்கக் கழகத்திடமிருந்து மனு மதி பெற்றுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 28-13 லட்சம் செலவாகும். முதல் ஆண்டில் இக்கூட்டுக் கழகம் 10 படகளைப் பெறத் திட்டமிட்டது. 1969-70-ல் கூடுதலாக இயக்கப்படவிருக்கும் 185 படகுகளும், ஆண்டு ஒன்றுக்குத் தோராயமாக 9,700 டன் கூடுதல் உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவும்.

1964-ல் பிறப்பிக்கப்பட்ட முந்தைய ஆணைகளின்கீழ், நாகப்பட்டினம் மீனரி, ராயபுரம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள அரசாங்கப் படகு கட்டும் தளங்களில் கட்டப்பட்ட படகுகள், சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய கடலோர மாவட்டங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள மீனவர்களின் சதவீத அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்டன. இந்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் மண்டபத்திலுள்ள படகு கட்டும் தளத்தில் கட்டப்பட்ட படகுகள், இராமநாதபுரம் மாவட்ட மீனவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட படகுகள், ஒவ்வொரு தொகுதியினருக்குள்ளும் விண்ணப்பதாரர்கள் முன் வரிசையையொட்டி கீழ்க்காணும் அடிப்படையில் பங்கிட்டு வழங்கப்பட்டு வந்தன:—

(அ) பயிற்சியாளர்களே அபங்கிய எல்லாத் தொகுதியினருக்கும் படகுகள் முழுமையாக ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

(ஆ) எஞ்சிய படகுகளில் பயிற்சியாளர் ஒருவர் அல்லாத அதற்கு மேற்பட்டவர் உள்ள தொகுதியினருக்கு 50 சதவீதம் ஒதுக்கப்படும்.

(இ) பயிற்சியாளர்கள் இல்லாத பொதுத் தொகுதியினருக்கு எஞ்சிய படகுகள் வழங்கப்படும்.

1968-ல் படகுகள் ஒதுக்கீடு குறித்து முன்னர் வகுக்கப்பட்ட அடிப்படையை அரசாங்கம் ஆராய்ந்தது. முன்னர் வகுத்த அடிப்படையை மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதியது. இதனால் சமமாகப் பங்கிட்டு வழங்குவதும் பரவலாக வழங்கப்படுவதும் முடியுமென்று அரசு கருதியது. நாட்டமுடன் ஆலோசித்த பின், ஒவ்வொரு கடலோர மாவட்டத்திற்கும் படகுகள் ஒதுக்கப்படுவது, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள மீனவர் தொகையின் அடிப்படையில் மட்டுமின்றி, பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கையையும் அவற்றில் முடிவுருமல் உள்ளவற்றையும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட படகுகள் எண்ணிக்கையையும் அவற்றின் பயனையும் நோக்கியே அமைய வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதுவரைமில், இலங்கை, பர்மா அகதிகள், வேலையிழந்த பொற்கொல்லர்கள் போன்ற சிறப்பு வகையினருக்குப் படகுகள் ஒதுக்குவது சம்பந்தமாகச் சலுகை எதுவும் காட்டப்படவில்லை. மேலே சொன்ன சிறப்பு வகையினருக்கு 30 அடி, 32 அடிப் படகுகளில் 5 சதவீதம் ஒதுக்க இப்போது அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கேற்ப, பல்வேறு மாவட்டங்களுக்குப் படகுகள் ஒதுக்கப்படத் தீர்மானித்த சதவீதம் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மண்டபத்தில் இந்திய-நார்வே திட்ட படகுகள் கட்டப்பட்ட படகுகளைப் பொறுத்தவரையில், மண்டபத்திப் படகுகள் கட்டப்பட்டு வருவதாலும், இராமநாதபுரம் அவை ஒதுக்கப்பட்டு வருவதாலும் மற்ற மாவட்ட இந்த மாவட்டத்திற்கு அதிக எண்ணிக்கையுள்ள நிலை ஏற்படுகின்றது. எனவே, மண்டபத்தில் (10 படகுகள்), தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி களுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு 5 படகுகள் முடிவு செய்துள்ளது. இப்படகுகள் இராமநாதபுரம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளமையால் அதே அண்டை மாவட்டங்களான தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி பயன்படும்.

[1969 மார்ச் 18]

எல்லா பயிற்சியாளர் தொகுதியினருக்கும் இதுவரையில் விதிதாச்சார முறையில் அளிக்கப்பட்ட உயர்ந்த சலுகை இனி அவசியமில்லை யென்றும், பயிற்சியாளர் தொகுதியினரும் பயிற்சியாளர் ஒருவர் அல்லது பலருள்ள தொகுதியினரும் “பயிற்சியாளர் தொகுதியினர்” என்ற ஒரே வகையில் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்றும்; ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வழங்கப்படுவதற்குள்ள படகுகளின் மொத்தம் எண்ணிக்கையில் 50 சதவீதம் பயிற்சியாளர் தொகுதியினருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் எஞ்சிய 50 சதவீதம் “பொதுத் தொகுதியினருக்கு” அதாவது பயிற்சியாளர் இல்லாத தொகுதியினருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசு கருதியது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் “பயிற்சியாளர் தொகுதியினருக்கும்”, “பொதுத் தொகுதியினருக்கும்” ஒதுக்கப்பட்ட பங்கீடு எண்ணிக்கையில் 50 சதவீதம், முன்னர் படகுகள் பெறாத கிராமங்களிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்றும் ஏற்கெனவே படகுகள் ஒதுக்கப்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்கு விண்ணப்பதாரர்களின் முன் வரிசை அடிப்படையில் எஞ்சிய 50 சதவீதம் மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசாங்கம் முடிவெடுத்தது. இதுவரையில் ஒரு படகூட பெறாத மீன்பிடி கிராமங்கள் பல இருக்கின்றனவென்பது; இதுகாறும் வழங்கியுள்ள படகு புள்ளிவீரங்களிலிருந்து தெரிய வருவதால் அரசு இவ்வாறு முடிவுசெய்துள்ளது. இயந்திரங்கள் ஒதுக்கீடு சம்பந்தமாகக் குறையீடுகள் வருவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு சமயத்திலும் படகுகள் ஒதுக்கப்படுவதற்குத் தொகுதியினர் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு பின்னர், இயந்திரம் ஒதுக்கப்படுவதற்காக சீட்டுக் குழுக்கல் நடைபெறவேண்டுமென்றும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கும் மீனள ஆலோசனை வாரியத்தின் உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வர விரும்பினால் அந்த நேரத்தில் அந்த இடத்திற்கு வருவதற்கு இயலும் வகையில் சீட்டுக் குழுக்கும் இடம், தேதி, நேரம் அறிவிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள இந்தியப் பசிப்பிணி அகற்றும் இயக்கக் குழு, கோட்டார் சமூகப் பணிச் சங்கம் ஆகியவற்றின் வேண்டு கோளின் பேரில் பெல்ஜியம் பசிப்பினியகற்றும் இயக்கக்குழு கன்னியாகுமரி மாவட்டம், முட்டத்திலுள்ள நாட்டு மீன்பிடி படகுகளை (கட்டு மரங்களை) நவீனமாக்குவதற்கும், கடற்கரை வசதிகளை ஏற்படுத்தி தருவதற்கும் னகை செய்யும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த உதவ முன்வந்துள்ளது. 1969-70 முதல் தொடங்கும் இரண்டு ஆண்டுகளில் பசிப்பினியகற்றும் இயக்கம், கட்டுமரங்களில் பொருத்துவதற்கு மீனவர்களுக்கு 100 பொறிகளை வழங்கும். பசிப்பினியகற்றும் இயக்கத்திடமிருந்து பெறும் நிதி உதவியுடன் கோட்டார் சமூகப்பணிச் சங்கம் கரைசேர்த்கும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்தும். இப் பொறிகள் வந்து சேர்ந்துள்ளன. இத் திட்டத்தின் முதல் நிலை விரைவில் தொடங்கும்.

(2) ஆழ்கடல் மீன் பிடித்தல்

மாநிலத்திற்காக நான்கு மீன்பிடி நாவாய்களை வழங்கும்படி கேட்டுள்ளது. கல்கத்தாவில் இரண்டு படகு கட்டும் தளங் நாவாய்கள் இப்போது கட்டப்பட்டுள்ளன. இவைகள் 1969-70 ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது; சென்னை துறைமுகத்தில் ஏற்படுத்தி நீள் தொலைக் கடலில் மீன் பிடிக்கும் இந்த நான்கு நாவாய்களுக்காகவும் ரூ. 36.00 லை இம் மாநிலத்தில் முதன் முறையாக தொலை மீன்பிடிக்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ள இத்தகைய நாவாய்கள் செயலுக்கு வந்தால் கன்னியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு ஆர்வம் அதிகரித்து. மீனளத் துறை ஏற்கெனவே மேம் பூ வசதிகள் யாவும் இங்குள்ள நீர்ப்பரப்பில் தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கும் வங்கி, மீன்பிடிக்கும் தொழிலுக்கு வழங் னாளுபடியளிக்கும் வசதிகளை அறிவித்துள்ள

1969 மார்ச் 18]

மையால் தனியார் தொழில் முனைவர்களிடமிருந்து நிதி உதவி கேட்டு வரும் விண்ணப்பங்களையும் இறக்குமதி உரிமத்திற்கான விண்ணப்பங்களையும் மீளாத துறை அனுமதிக்கத் தக்க அளவிற்கு அனுமதிக்கும்.

(3) மீனவர்களுக்குத் தேவையான மீன்பிடி நைலான் நூலை வழங்குதல்

1969-70-ல் ரூ. 4.00 லட்சம் மொத்தச் செலவில் குறைந்த விலையில் விசைப் பட்டுகளுடன் நைலான் நூலையும் தொடர்ந்து வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உதவித் தொகை வீதம் 20 சத வீதமாகும்; குறைந்த விலை, 2 ஆண்டுகளில் 18 மாதத் தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும். நைலான் வாங்கி, குறைந்த விலைக்கு அதன் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூபாய் ஒரு லட்சம் அளவிற்கு உதவித் தொகை தொடர்ந்து வழங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. இங்கும் உதவித்தொகை வீதம் 20 சத வீதமாகும். பருத்தி நூலை, 10 சத வீத உதவித் தொகையி்க் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக் காரியத்திற்காக ரூ. 15,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(4) கழிமுக மீன் பண்ணைகள்

நமது மாநிலத்திலுள்ள கழிமுகங்கள் அனைத்து குறித்த ஆய்வும் முடிவு பெற்றுள்ளது. பறங்கிப்பேட்டையில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(5) உள்நாட்டு மீன் வளம்

இயற்கை நீர்நிலைகளிலிருந்து மீன்களுக்குள்ளே சேகரிக்கும் திட்டத்தினாலும் செயற்கை முறையில் உற்பத்தி செய்யும் மீன்களுக்கு வகையிலும் மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலும் ஆண்டு திட்டத்தின் போதும் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளிலிருந்து மீன் உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டின் இறுதியில் சுமார் 1,16,000 டன் மீன்களுக்குள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. மேலும் நான்காம் திட்ட இறுதியில் சுமார் 2.00 லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க, 6 கோடி மீன்களுக்குள் உற்பத்தி செய்யும் இலக்கையும் 10 கோடி மீன்களுக்குள் உற்பத்தி செய்யப்படும் இலக்கையும் எய்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் 6.00 கோடி மீன்களுக்களையும் 8.00 கோடி மீன் முட்டைகளையும் சேகரித்து எல்லா உள்நாட்டு நீர்நிலைகளிலும். நேரடியாகவும் ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமும் விட்டு வைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தேவையான மீன் வளர்ப்பிடங்கள், மீன் வளர்ப்புக் குளங்கள் ஆகியவற்றைப் போதுமான அளவில் ஏற்படுத்தும் பொருட்டு திருமுத்தூர் நீர்த்தேக்கத்திலும், வைகை அணையிலும் மீன் பண்ணைகளையும் மீன் வளர்ப்பிடங்களையும் அமைக்கவும் நீலகிரியில் “டிர்வுட்” என்னும் மலைத்தொகுதிக் கெண்டை (Trout) மீன் வகையை வளர்க்க அவலாஞ்சியில் “மலைத்தொகுதிக்கெண்டை” குளங்களைக் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மணிமுத்தாறு, பவானிசாகர் ஆகிய இடங்களில் மீன்களுக்கு வளர்ப்புப் பண்ணைகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில், செயற்கை முறையின் மீன் முட்டை பொறிக்கும் நிலையங்களிலிருந்து வரும் மீன்களுக்குள் வளர்க்கப்படும். இவை கட்டி முடிக்கப்பட்டு 1969-70-ல் இயங்கும்.

இத்துடன் ஊராட்சிப் பகுதிகளில் மீனள வளர்ச்சிப் பணிகள் ரூ. 3.04 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின்கீழ், எரிகளைப் புதுப்பிப்பதற்காகும் செலவில் 66-2/3 சத வீதம் மீன்களுக்கு வழங்குவதற்காகும் செலவில் 50 சத வீதம், பணியாளர்களுக்காகும் செலவில் 100 சதவீதமும் அரசு இணைமானியம் வழங்கும் ஊராட்சிப் பகுதிகளில் இப் பணிகளைக் கவனிக்க வழி செய்யும் வகையில் 1969-70-ல் ஊர்ப்பணியாளர்களுக்கு மீன்வளர்ப்பு பற்றி பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(6) மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்

மீனவர்களுக்கும், மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டு வரும் நீண்டகால, இடைக்கால, குறுகியகாலக் கடன் வசதிகளுக்காக அளிக்கப்படும் நிதி உதவியாக, 1969-70-ல் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

ரூ. 28.13 லட்சம் செலவில் தமிழ்நாடு மீனவர் கூட்டுறவு கூட்டு நிறுவனத்தினரால் செயல்படுத்தப்படவிருக்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகம் தன்னுடைய இசைவை வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு, தமிழ்நாடு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி கடனுதவியாக ரூ. 19.03 லட்சமும், 50 விசைப் படகுகள் வாங்குவதற்காகும் செலவில், மாநில அரசு உதவித் தொகையாக ரூ. 9.10 லட்சமும் வழங்கும். தமிழ்நாடு மீனவர் கூட்டுறவு கூட்டு நிறுவனத்தினரால், மேற்சொன்ன கடனுதவியுடனும், உதவித்தொகையுடனும் இத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும். மீனவர் கூட்டு நிறுவனம் முதல் ஆண்டில் 10 விசைப் படகுகளையும், இரண்டாவது, மூன்றாவது ஆண்டுகளில் 20 விசைப் படகுகளையும் தயாரித்து தனது உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும். இத் நிறுவனம் முறையாக கேற்றிய செயற்கை நெலான் விலகளை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் போக்குவரத்து வண்டிகளையும், விற்பனை அங்காடிகளையும் நடத்தும். இக் கூட்டு நிறுவனம் தம்முடைய சொந்த தேவைக்காக மட்டும் ஒரு பனிக் கட்டி யந்திரத்தையும், உறையவைக்கும் பிரிவையும் நிறுவும். இத் திட்டத்திற்கு 1968-69-ம் ஆண்டின் முடிவில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதால் முதற்படியாகத் தயாரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள விசைப் படகுகள் 1969-70-ல் முழு அளவில் செயல்படத் தொடங்கும். மூன்று ஆண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ரூ. 1 லட்சம் பங்கிட்டு வழங்கும் வகையில் அரசு பங்கு மூலதனமாக ரூ. 3 லட்சத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

திறுநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டு நிறுவனத்தினர் படகு கடனும் தளத்துடன் கூடிய இதே போன்ற ஒரு திட்டத்தினை மேற்கொள்ள திட்டமிட்டுள்ளனர். இது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(7) பயிற்சி

கடலோரப் பகுதியிலுள்ள மாவட்டங்களுக்கு, மாவட்டத்திற்கு ஒரு பயிற்சி நிலையமாக 6 மீனவர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. ஒரே நேரத்தில் 50 மீனவர்களுக்கு இப்பயிற்சி நிலையங்கள் ஏற்கனவே பயிற்சி அளித்து வருகின்றன. பயிற்சிக் கால அளவு 10 மாதங்களாகும். விசைப் படகுகள் இயக்கதல், மீன்பிடிப்பு நுணுக்கங்கள் ஆகியவைகளில் பயிற்சி பெறும் மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி உதவித் தொகையாகத் தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வழங்கப்படும். பயிற்சி உதவித் தொகை, மற்றபடிகள் வழங்குவதற்கான செலவுகள் ஆகியவை, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கத் திவிருந்து ஈடுசெய்யப்படும்.

பெரிய படகுகள், மின்விசைக் கருவிகள் ஆகியவைகள் இத்துறையில் செயல்முறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டதால், துறைப் பணியாளர்களுக்கு, மத்திய மீனா இயக்கப் பயிற்சி நிலையத்தின் மூலம் தேவையானப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மீனவர் பயிற்சி நிலையங்களில், மீனவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் பொறுப்பு இப் பணியாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மீனா த் திட்டத்தினை மேலும் மும்முரமாகச் செயல்படுத்த, இதே போன்று துறைப் பணியாளர்கள் பதப்படுத்துதல், விசைப் படகு இயக்குதல், வடிவமைத்தல், படகு கட்டுதல் முதலிய பணிகளில் பயிற்சி பெற 1969-70-ல் மத்திய நிலையத்திற்கு அனுப்பப்படுவார்கள்.

(8) பதப்படுத்தும் பிரிவு

எண்ணூரில் உள்ள ஹைபனிப் பிரிவு, மண்டபத்தில் நிறுவப்பட்டு வரும் உறைபனி பிரிவு ஆகியவைகளுடன் சேர்த்து, 29 உறைபனி பிரிவுகளும், குளிர்சாதனப் பிரிவுகளும் உள்ளன. இப்பொழுது உள்ள மீன்பதப்படுத்தும் கூடத்தில், ஆறு சிறிய உறைபனி பிரிவுகள் நிறுவும்

1969 மார்ச் 18]

வேலை துவக்க நிலையில் உள்ளது. இவை 1969-70-க்குள் தயாராகி விடும். தூத்துக்குடியில், மேலும் ஓர் உறைபனிப் பிரிவு 1969-70-ல் தயாராகக் கூடும். நான்காம் திட்டத்தின், முதல் ஆண்டில் ஆக மொத்தம் 36 பிரிவுகள் செயல்படும். இடங்கள் தயாரானவுடன், மின் துறைமுக வளவுக்குள் பெரிய பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவுகளை நிறுவும் பணியைத் தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள் மேற்கொள்வர்.

50 டன் மீனையும், மின் கழிவையும் மின் மாவாக மாற்றும் திறனுடைய மின் மாவைத் தொழிற்சாலை மண்டபத்தில் நார்வே நாட்டின் உதவியுடன் நிறுவப்பட்டு வருகிறது. இது 1969-70-ல் முடிவடையும். இத்தொழிற்சாலை முடிவடைந்தபின் தமிழ்நாட்டில் மீனை அடிப்படையாகக்கொண்ட தொழில்களில் இது மிகச் சிறந்த மேம்பாட்டுப் பணியாக விளங்கும். இத்தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியில் ஒரு கணிசமான சதவித உற்பத்தியை ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்ட முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(9) படகுக் கட்டும் தளமும், பனிக் களரியும்

மீன்துறையைச் சார்ந்த, நான்கு படகு கட்டும் தளங்களும், ஐந்து பணி நிலையங்களும் உள்ளன. மேலும் ஒரு பணி நிலையம் கடலூரில் முடிவடையும் தறுவாயில் உள்ளது. மண்டபத் திட்டத்திற்காக ஒரு பணி நிலையத்தையும், ஒரு பனிக் களரியையும் நிறுவுவது, மண்டபத்தில் உள்ள ரயில்வே பனிக் களரியை வாங்கும் முடிவைப் பொருத்ததாகும். மெரினாவில் உள்ள படகு கட்டும் தளத்தை தற்காலிகமாக ராயபுரத்திற்கு மாற்றும் திட்டம் 1969-70-ல் முடிவடையும்.

(10) நலப்பணித் திட்டங்கள்

1968-69-ல் வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 செலவில் மீனவர்களுக்காக 100 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 1,000 ரூபாயில் மீனவர் திருப்பித்தர வேண்டியத் தொகை ரூ. 250 ஆகும். மீதி ரூ. 750 உதவித் தொகையாகப் கருதப்படும். 1969-70-லும் இத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டு, ரூ. 1 லட்சம் செலவில் 100 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ரூ. 4 லட்சம் செலவில், இரண்டு அணுகுச் சாலைகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மீனவர் குப்பங்களை இணைக்கும் எட்டு சிறிய இணைப்புச் சாலைகளை அமைக்க, சேதுபாவாசத்திர ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கு ரூ. 53,000 வழங்கப்படும்.

மத்திய அரசு உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ், தூத்துக்குடியில் ரூ. 208 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள தூத்துக்குடி மீன்பிடி துறைமுகம், மாநிலப் பொதுப்பணித் துறையினரால், நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 40 லட்சத்தைக் கொண்டு தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இத்துறைமுகம் மூன்று ஆண்டுகளில் செயல்படத் தொடங்கலாம். ராமேஸ்வரத்தில் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ள தோணித்தறையும் மண்டபத்தில் பாக்கிரிசுடா கரைப்பகுதியில் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள கப்பல்துறையும், இத்துடன் தொடங்கப்பட்டு, 1970-71-ல் செயல்படத் தயாராகும்.

இவைகளைத் தவிர, இந்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக, குளச்சல் மீன் பிடிக்கும் துறைமுகத்தின் வடிவமைப்பு முடிவுற்று இதற்கான தொடக்க வேலைகளும் முடிக்கப்படும். கடலூர் மீன்பிடி துறைமுகத்தின் இரண்டாம் நிலை வேலைகள் அணைத்தம் 1969-70-ல் முடிவடையும். மத்திய அரசு உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ், சென்னை, ராயபுரம் மீன்பிடி துறைமுக வேலைகளைச் சென்னைத் துறைமுக பொறுப்பாண்மைக் கழகம் மேற்கொள்ளும். இத் துறைமுகத்திற்காக மொத்தம் ரூ. 388 லட்சம் செலவை மேற்கொள்ள ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைகளைச் செய்து முடிக்க 3 ஆண்டுகள் ஆகலாம். தொடக்க வேலைகள் ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப் பட்டுவிட்டன.

9. மீனளத் துறையின் பிற திட்டங்கள்.

(1) இந்திய-நார்வே திட்டம்.—இந்திய அரசுக்கும், நார்வே அரசிற்கு விடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்கீழ் மண்டபத்தில் தொடங்கப்பட்ட திட்டப் பணிகள், 1967-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் ஏற்பட்ட புதிய ஒப்பந்தத்தின்படி, மேலும் 5 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். படகூட்டும் தளமும், பயிற்சி நிலையமும் தொடர்ந்து செயலாற்றி, மீனளத் துறையின் பொதுத் திட்ட வேலைகளில் பங்குகொண்டன. பழைய ஒப்பந்தத்தின்கீழ், கட்டிமுடிக்கப்பெறாத நிலையில் இருந்த உறை பனி யந்திரப் பிரிவும், மீன் மாவுத் தொழிற்சாலையும், புதிய ஒப்பந்தத்தின்கீழ் நிறுவப்பட்டன. பனிக்கட்டி இயந்திரமும், உறைபனி இயந்திரமும் நார்வே நாட்டு பொறியியல் நிபுணர்களால் நிறுவப்பட்டு, வெள்ளோட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டு மே திங்களில் தொடங்கப்பட்ட பனிக்கட்டி இயந்திரங்களின் வெள்ளோட்டம் மனநிறைவு தரும் பலன்களைத் தந்து பனிக்கட்டி மீனவர்களுக்கு விற்கப்படுகின்றது. உறைபனி இயந்திரம், இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள், நார்வே நாட்டுப் பொறியியல் நிபுணர்களால், வணிக முறையில் செயல்படுத்தப்படும்.

நார்வே நாட்டு நிறுவனம், தட்டில் உறையவைக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை இலவசமாக வழங்கவும் ஒப்புதல் தெரிவித்துள்ளது. இந்த இயந்திரம் அவர்களால் கப்பலில் அனுப்பிவைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது இந்திய-நார்வே திட்டத் தலைமையிடத்தில் உள்ளது. இந்த இயந்திரமும் 1969-70-ல் நிறுவப்படும்.

மீன் மாவுத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில், கட்டிடத்திற்காக அரசு ஏற்கனவே ரூ. 6.50 லட்சம் செலவை மேற்கொள்ள ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. கட்டிடப் பணியை பொதுப்பணித் துறையினர் நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இயந்திரத்தை நிறுவுதற்கான கட்டடம் 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் தயாராகிவிடும். இயந்திரங்கள் நார்வே நாட்டிலிருந்து, எர்ணாகுத்திலுள்ள இந்திய-நார்வே திட்டத் தலைமையிடத்தில் வந்து சேர்ந்து, பின்னர் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. கொடிகலன் ஒன்றும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அவ்விடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டது. மீன்மாவு தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை 1969-70-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் செயல்படத் தொடங்கும்.

மண்டபத்திலுள்ள பாக் விரிகுடாவில், மீன்பிடி படகுகள் வந்து சேரும் துறையையும், தோணித் துறையையும் கட்டுவதே மிக முக்கியமான வேலைத் திட்டமாகும். தோணித் துறைமுகத்திற்குத் தேவையான, சுமார் 12 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள உலோகப் பலகைகளை, நார்வே நாட்டு நிறுவனம் ஏற்கனவே அனுப்பி உள்ளது. இப் பலகைகள் கரைப்பகுதித் துறைமுகப் பயன்படுத்தப்படும். தூர்வாரும் வேலையை 1969-70-ல் முடிக்க, பாக் விரிகுடாவில் நார்வே நாட்டு தூர்வாரும் கப்பல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கரைப்பகுதித் கப்பல் துறை 1970-71-ல் தயாராகிவிடும்.

மண்டபத்தில் உள்ள தென்இந்திய ரயில்வேயின் கடலோரப் பகுதிப் பணிக்களரியை வாங்குவதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. மண்டபத்தில் பணிக்களரி ஒன்றையும், பணிநிலையம் ஒன்றையும் நிறுவுவது, மேற் சொன்ன பணிக்களரி வாங்குவது பற்றி அரசின் முடிவைப் பொறுத்ததாகும். பணிக்களரியும், பணி நிலையமும், நார்வே நிறுவனத்தினர் வழங்கும் குறிப்பிட்ட அளவு இயந்திரங்களுடனும் அரசினர் வழங்கும் குறிப்பிட்ட அளவு இயந்திரங்களுடனும் 1969-70-ல் நிறுவப்படும்.

(2) முட்டத்தில் செயல்படும் திட்டம்—கட்டுமங்களில் பொறிகளை அமைத்தல்.—முட்டத்திலுள்ள கோட்டார் சமூக சேவை சங்கத்திற்கு 100 அவுட் போர்டு மோட்டார்களையும் (Out-board Motors) பிற சாதனங்களையும் வழங்குவதற்காக பெல்ஜிய நாட்டு பசிப்பினி அகற்றும் இயக்கத்திடமிருந்து நிதி உதவி பெறுவதில் பசிப்பினி அகற்றும் இந்திய இயக்கம் வெற்றி அடைந்துள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள முட்டம் கிராமத்தில் வசிக்கும் மீனவர்களுக்கு, 100 அவுட் போர்டு மோட்டார்கள், முதல்

1969 மார்ச் 18]

இரண்டு ஆண்டுகளில் வழங்கப்படும். ரூ. 15,73,000 மதிப்புள்ள யந்திரப் உதிரிப் பகுதிகள், ஒரு பெரிய பாரவண்டி, ஒரு ஜீப், இணைப்பு உறைபனியந்திரம் ஒன்று ஆகியவைகளை வழங்குவதற்கு, பசிப்பிணி அகற்றும் பெல்லிய நாட்டு இயக்கம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. கட்டுமரங்களில் பொறிகளை நிறுவும் திட்டம் வெற்றி பெற்றால், மேலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு “அவுட் போர்டு” மோட்டார்கள் வழங்கப்பட்டு, இத்திட்டம் மீறாப் பகுதிகளிலும் செயல்படுத்தப்படும். கோட்டார் சமூகசேவை சங்கத்தினர் மீனளத் துறையின் தொழில் நுட்ப உதவியுடன், இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவர்.

(3) உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பதைக் குத்தகைக்கு விடுதலும், உரிமம் வழங்குதலும்.—இம் மாநில அரசின்கீழ் உள்ள நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பதற்கான உரிமைகள் 1963-ம் ஆண்டிலும், 1964-ம் ஆண்டிலும் எலத்திற்கு விடப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும் 10 சத வீதம் அதிகக் தொகைக்கு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுமுள்ள நீர்நிலைகளில் பொது எலத்தில் குத்தகைக்கு விரும்புபவரும், ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முட்டம், பூண்டி, வீராணம், உதகமண்டலம் ஏரிகளில் உரிம ஏற்பாட்டின்கீழ் மீன்பிடிக்கும்பணி முறையாக நடந்து வருகிறது. மற்றைய மீனளத்துறையின் நீர்த் தேக்கங்களில் மீன்பிடிப்பணி அத்துறையினராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

(4) முத்துக்குளித்தலும், சங்கெடுத்தலும்.—இன்று உலகத்திலே நல்முத்துக் குளிக்கும் ஒரு சில இடங்களில் தூத்துக்குடி கடற்பகுதியும் ஒன்றாகும். முத்துக்குளித்தல் ஆண்டுதொறும் நடைபெறுவதில்லை. 1805-ஆம் ஆண்டு முதல் 1961-ம் ஆண்டு வரையில் 27 முறை முத்துக் குளிக்கப்பட்டுள்ளது. முத்துக் குளியலிலிருந்து மீனளத்துறை முத்துச்சிப்பிகளைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைத் திட்ட வட்டமாகச் சேகரித்து, ஆராய்ந்து வருகின்றது. 1961-ம் ஆண்டு நடத்தியுள்ள முத்துச்சிப்பி ஆய்வுகளிலிருந்து, எகேகத்தக் முத்துச்சிப்பிகள் மிகக் குறைவாகவே இருப்பதாகவும், சிறிய அளவில் முத்துக் குளிக்க கூட இது போதுமானதாக இல்லை என்றும் தெரியவந்தன.

தூத்துக்குடியில் சங்கெடுக்கும் பணியும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் சங்கெடுக்கும் பணியும் மீனளத் துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. மற்றைய மாவட்டங்களில் சங்கெடுக்கும் பணி மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குக் குத்தகைக்கு விடப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் புதுக்கூடத்திலிருந்து கோடிக்கரை வரையுள்ள பகுதிகளில் சங்கெடுக்கும் பணியை குத்தகைக்கு விட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடி மீனளத் துறையில் சங்கெடுக்கும் பணியைப் பொறுத்த வரை, நீரில் மூழ்கிச் சங்கெடுக்கும் பணியாளர்களிடமிருந்து சங்குகளை ஒன்று திரட்டி வைப்பதும், ஒப்பந்தப் புள்ளி மூலம் வியாபாரிகளுக்கு விற்பதும் அல்லது உடன்படிக்கை வீதங்களில் மேற்கு வங்காளச் சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை செய்வதும் இந்நிறுவனத்தின் வேலையாகும். சங்குகள் விற்பனை அரசின் தனி உரிமையாகும். மீனளத் துறைக்கு அதிக வருவாயினைத் தேடித் தருகிற இனங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

(5) பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைத்தலும், மீன்மாவும், கடற்கோரையிலிருந்து கூழ் தயாரிப்பதற்கான யந்திரங்களும்.—தூத்துக்குடியில் சூடை மீனையும் (sardines), இறாலையும் பதப்படுத்தி டப்பிகளில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று 1966 ஜூன் திங்களில் செயல்படத் தொடங்கியது. 1968 டிசம்பர் திங்கள் வரை 20,615 டப்பிகளில் பதப்படுத்திய இறால் மீன்களும் 3,86,086 டப்பிகளில் பதப்படுத்திய சூடை மீன்களும் அடைக்கப்பட்டன. அந்த சூடை மீன்கள் அடைக்கப்பட்ட டப்பிகள் யாவும் படை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. 1969-70-ல் பதப்படுத்தி டப்பியில் அடைக்கும் தொழிற்சாலைகளைக் குத்தகைக்கு விட

எண்ணியுள்ளது. கழிவுப் பொருள்களைப் பயன் படுத்துவதற்காக, மீனப் பதப்படுத்தி டப்பியில் அடைக்கும் அரசத் தொழிற்சாலையின் துணை நிலையமாக மீன்மாவுத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. 1968 ஆம் ஆண்டு 29,000 கிலோ கிராம் அடையுள்ள மீன் மாவு தயாரிக் கப்பட வேண்டும் என்று இலக்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க 1968 டிசம்பர் வரையில் 23,978 கி. கி. அடையுள்ள மீன்மாவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கால்நடைத் துறைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. கடற்கோரையிலிருந்து கூழ் தயாரிக்கும் இயந்திரம் ஒன்று தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டு வருகிறது.

(6) சுரு ஈரல் எண்ணெய் உற்பத்தி.—சுரு ஈரல் எண்ணெய் எடுக்கும் நிலையங்கள், சுரு ஈரல்களை மீனவர்களிடமிருந்து பெற்று, எண்ணெய் எடுத்து, தூய்மை செய்யப்படாத எண்ணெயை கோழிக் கோட்டிலுள்ள கேரள அரசாங்க எண்ணெய்த் தொழிற் சாலைக்கு அனுப்புகிறது. 1968 டிசம்பர் வரையில் 12,080 கிலோ கிராம் தூய்மையற்ற எண்ணெய் கேரள மாநிலத்திற்கு வழங்கப்படுவதற்காக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

(7) அண்மைக் கடல் ஆய்வு.—அண்மைக் கடல் பகுதிகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கு, சென்னை, கடலூர், இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் மூன்று ஆய்வுக் கூடங்கள் உள்ளன. மீன வர்களின் நன்மைக்காக ஆய்வுக் குறிப்புகள் பரிசீலிக்கப் படுகின்றன. அண்மைக் கடலுக்கு அப்பாலுள்ள பகுதிகளைப் பற்றி ஆய்வுப்பணியைமீண்டும் மீன்பிடிப்புச் சோதனைக்குழுவில் உள்ள 43 அடி நீளமுள்ள இரண்டு படகுகளினால் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் மீன்பிடி பருவத்தில் மண்ணூர் விரிகுடாவி லுள்ள புதிய மீன்பிடி இடங்களைக் கண்டறிய இந்திய-நார்வே திட்டத்தின் ஆய்வுக் கப்பலைப் பெறுவது பற்றி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

(8) மத்திய மினளக் கழகம்.—கல்கத்தாவிலுள்ள மத்திய மீனளக் கழகம் என்னும் நிறுவனத்தில் பங்கு மூலதனமாக இம்மாநில அரசாங்கம் ரூ. 3 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. மீன் உண்பவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் மீன் கிடைக்க உதவி செய்வதும், மீனவர்களுக்கு நல்ல விலைக்கு மீன்களை விற்பனைக் கொடுப்பதும் இக்கழகத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். 1967-68-ல் இக் கழகம் 3,14,967 கிலோ கிராம் மீன்களை அனுப்பியுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள நீர்த் தேக்கங்களில் பிடிபடும் மீன்களை மேற்சு வங்காள அங்காடிகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக மத்திய மினளக் கழகத்திற்கு அனுப்புவதும் சென்னை மாநகரில் சில்லறை விற்பனைக்கு அனுப்புவதும் சாதாரணமான பணியாகிவிட்டது. இதனால் உள்நாட்டு மீனவர்களின் மீனுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கின்றது.

(9) மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவியும் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளும்.—மீனவர்களின் நலனுக்காக, அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்ட துயர் தணிப்பு நிதிக்கு ரூ. 1.41 லட்சம் வசூலித்துள்ளது. இதுவரை ஐந்து தீவிபத்துக்களும். கடல் அரிப்பால் 2 விபத்துகளும், புயலால் ஒரு விபத்தும் ஆக 8 விபத்துகள் நேர்ந்தன. இவ் விபத்துக்களில் பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு இழப்பீடாக ரூ. 21,052.71 வழங்கப்பட்டது.

10. தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்கள் மூலம் மீன்தொழில் வளர்ச்சி. தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்களின் மூலம் மீன் தொழிலை பெரும் அளவில் பெருக்குவதற்கான அரசின் கொள்கையை ஒட்டி, மீன் தொழில் முனைவர்கள் அனைவரையும், மத்திய அரசு, உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் முன்னிலையில் நடந்த கூட்ட மொன்றுக்கு, அரசு அழைத்தது. கடனுதவி அளிக்கும் நிறுவனங்களின் மூலம் கிடைக்கும் நிதி உதவி, உறைபனியுந்திரம், மீன்பிடி படகுகள் ஆகியவைகள் வாங்குவதற்கு வேண்டிய நிதியுதவி, ஆகிய இவை போன்ற

1969 மார்ச் 18]

அரசு அளிக்கும் உதவிகள் பற்றி தொழில் முனைவர்களுக்கு விளக்கப் பட்டது. மின் பிடிக்கும் துறைமுகங்களில் மேம்பாடு செய்யப்பட்ட மனைகளை குத்தகைக்கு விடுவதற்கான வசதிகள் பற்றியும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. மீன்பிடி படகுகள் வாங்குவதற்காக, நிதி உதவி அளிக்க. இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி முன் வந்துள்ளது. கூட்டுறவுப் பகுதியிலும், கூட்டுறவு வசதியற்ற பகுதிகளிலும், கடல் செல்லும் மீன்பிடி படகுகளை வாங்குவதற்காக, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக்கீழ் கழகமும், கடனுதவி அளித்து வருகிறது. தனியார் துறை தொழில் முனைவர்கள் மூலம் மீனை வளர்ச்சிக்காக பண உதவி அளிக்க சில வணிக வங்கிகள் விசாரித்துள்ளன. இது குறித்து தனியார் துறை காட்டும் ஆர்வம் மிகவும் ஊக்குவிப்பதாய் உள்ளது. தூத்துக்குடி, சென்னை மீன்பிடித் துறை முகங்களின் வேலைகள் முடிவடைந்த பின், இங்கிருந்து, தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர்களால் அதிக அளவில் மீன்பிடி படகுகள் விடப்பட்டு என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று டன் எடையுள்ள மீன்களை உறைய வைக்கும் திறனுடைய, எண்ணூரில் உள்ள உறைபனிப் பிரிவை, அரசு, தனியார்த்துறை நிறுவனம் ஒன்றுக்கு குத்தகைக்கு அளித்தள்ளது. இந்த நிறுவனம் உறைய வைக்கும் வேலைகளைத் தொடங்கி, அமெரிக்கா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளுக்கு இறல் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்கிறது. இவ்வாறாக இம் மாநிலத்திலிருந்து மீன்களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது முதன் முறையாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

தூத்துக்குடியில் உள்ள மீன் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலையையும், மீன்மாவுத் தொழிற்சாலையையும், தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட அரசு எண்ணியுள்ளது. பல்வேறு இடங்களில் உள்ள குளிர்ச் சாதனப் பிரிவுகளையும், பனிக்கட்டி தயாரிக்கும் பிரிவுகளையும், தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுதலும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

11. ஏற்றுமதி.

1967-68-ல் தமிழ்நாடு ரூ. 1.25 கோடி மதிப்புள்ள மீன்களை ஏற்றுமதி செய்தது. இதில், இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட உலர்ந்த மீன்களின் மூலம்தான் ரூ. 1.22 கோடி வரவு கிடைத்தது. இம் மாநிலத்தின் தொலை கடல் பகுதிகளில், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படக்கூடிய தரமுள்ள பெரிய அளவு கூனீரால் மீன் வகை கிடைக்கின்றபோதிலும், இம் மாநிலத்தில் உறையவைக்கும் இயந்திர வசதி இல்லாத காரணத்தால், இம் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்யும் வகையில் வளர்ச்சி ஏதும் இல்லை. 1968 ல், 2½ முதல் 3 டன் அளவு உறைய வைக்கும் திறனுடைய உறைபனிப் பிரிவு ஒன்றை, அரசு எண்ணூரில் அமைத்து, அதை தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர் ஒருவருக்குக் குத்தகைக்கு விட்டது. இந்த உறைய வைக்கும் பிரிவிருந்து, 1968 ஜூலை திங்கள் முதல் 1968 டிசம்பர் திங்கள் வரையில், அமெரிக்கா, ஜப்பான் நாடுகளுக்கு 170 டன் உறைய வைக்கப்பட்ட கூனீரால் மீன்வகை ஏற்றுமதி செய்தது ரூ. 35 லட்சம் வெளிநாட்டு செலாவணி ஈட்டியது.

12. பொது.

சென்னை, தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் மீன்பிடித் துறை முகங்களைத் தொடங்குதல், இத்தகைய இடங்களிலும் கடற்கரை நெடுகவும், மற்ற இடங்களிலும் மீனைத் தொழிற் பிரிவுகள் ஏற்படுத்துதல் ஆகியவற்றினால் தமிழகத்தில் மீனை வளர்ச்சி “ஆழ் கடல் மீன்பிடி நிலையை” அடையும். இதனால் மாநில மீனைத் துறைமட்டுருந்து தொழில் நுட்ப உதவியும் அரசு ஆதரவு பெற்று, வணிக நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து நிதி உதவியும் பெற்று, மீனை வளர்ச்சியில் கூட்டுறவு, தனியார்த்துறைகள் மும்முரமாக ஈடுபட பெருவாரியான வாய்ப்புகள் ஏற்படும். இக் கூட்டுறவு முயற்சி, நம் மக்களுக்கு மிகவும் தேவைப்படுகிற புரதசத்து நிறைந்த மீன் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதோடல்லாமல், நம் அன்னியச் செலாவணி வருவாயை கணிசமான அளவு அதிகரித்து, தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெருமளவு உதவும்.